

Da reglerne i lov om tilsyn med pensionskasser om midlernes anbringelse er udformet på tilsvarende måde som livsforsikringslovens regler, har rådet endvidere udarbejdet et udkast til ændring af disse bestemmelser (§§ 13 og 14 i lov om tilsyn med pensionskasser).

Det skal dog i denne forbindelse fremhæves, at medens rådet for sit vedkommende ikke nærer betænkelighed ved at indrømme livsforsikringsselskaberne den i det vedlagte lovforslag foreslåede placeringsfrihed for disse selskaber, gælder det samme ikke forslaget om en tilsvarende ret for pensionskasserne.

For det første skal man pege på, at et af de vigtigste motiver til i sin tid at gennemføre en pensionskasselov var ønsket om at få adskilt pensionskassens midler fra virksomhedens midler; dette princip gør lovforslaget brud på.

Det skal endvidere nævnes, at medens man tør gå ud fra, at når et livsforsikrings-selskab skal anbringe sine midler, vil selskabet udelukkende tage hensyn til, hvad der tjener selskabets interesser, således at det ikke vil frembyde større betænkeligheder at give livsforsikringsselskabets ledelse en større valgfrihed med hensyn til, hvilke midler forsikringsfonden skal anbringes i, er det ikke givet, at samme antagelse holder stik for pensionskasser.

En pensionskasses ledelse vil i de fleste tilfælde være domineret af repræsentanterne fra selskabets ledelse. Ved at give en pensionskasses bestyrelse større bestemmelsesret med hensyn til, hvilke midler forsikringsfonden skal anbringes i, risikerer man, at selskabets interesser i visse tilfælde vil komme til at gå forud for pensionskassens snævrere interesser. Måske således, at hvis selskabet ønsker en indflydelse i et andet selskab, men ikke selv besidder midler til at købe en tilstrækkelig stor del af aktierne i det andet selskab, vil det være nærliggende at lade pensionskassen overtage en del af sådanne aktier. Endvidere kan man tænke sig, at hvis et selskab, til hvilket der er knyttet en pensionskasse, kommer ind under dårlige konjunkturer, vil selskabet have mulighed for at anbringe $\frac{1}{10}$ af forsikringsfonden som tilgodehavende hos selskabet eventuelt mod pant i nogle af selskabets værdier, som måske er stærkt belånt i forvejen, således at pensionskassen derved kan risikere at lide tab herpå.

Det skal yderligere nævnes, at medens livsforsikringsselskabernes kapitalplaceringer foretages af særligt kyndige teknikere, der udelukkende eller overvejende beskæftiger sig med disse forhold, vil pensionskassernes placeringer ofte blive foretaget af en af virksomhedens funktionærer, hvis hovedopgave ligger på et helt andet område.

Uanset foranstående betænkeligheder har rådet dog ikke villet undlade at stille det forelagte forslag under hensyn til, at den frie anbringelse er begrænset til $\frac{1}{10}$ af midlerne, og i betragtning af de fordele i form af en mulighed for højere renteudbytte, der knytter sig til en friere anbringelse af midlerne.

Sig. Kristensen.

P. Ørding.